

Caracterizare personajului principal din balada 'Miorita'

Balada "Miorita" a fost considerata "cea mai frumoasa epopoe pastorală din lume". Descoperita de Alecu Russo și publicată de Vasile Alecsandri, balada impresionează prin bogăția ideilor, a sentimentelor și a mesajului, prin atitudinea în fața morții, prin mijloace artistice folosite.

O altă dovadă a frumuseții baladei este și realizarea celor două portrete, al baciului moldovean și al măicuței bătrâne.

Ciobanul moldovean este unul dintre cei trei oiari, tovarăși în ale pășunii, dar care, spre deosebire de ceilalți doi "are oi mai multe". Situația lui materială înfloritoare este rezultatul harniciei și priceperii în meserie și motivul invidiei celorlalți.

Sub aspect fizic, el reprezintă un ideal de bărbăție și frumusețe: zvelt, delicat, gingaș, fermecător, cu fața albă ca spuma laptei, cu mustata deasă, de forma spicului de grâu, cu părul și ochii negri. Acest portret fizic este prezentat din punct de vedere al mamei sale și se interpretează din jalea ei. "Măndru ciobanel/ Trăs printr-un inel/ Fetișoara lui/ Spuma laptei/ Mustăcioara lui/ Spicul graului/ Perisorul lui/ Până corbului/ Ochisorii lui/ Mura câmpului". Portretul se realizează cu ajutorul unor expresii comparativ-metaforice ai căror termeni definesc elemente ce aparțin fie mediului natural (corb, mura), fie celui tarănesc (grâu), fie îndeletnicirii eroului (spuma laptei).

La aceste procedee se adaugă epitetul "măndru" folosit în inversiune și cele cinci diminutive (ciobanel; fetișoara; mustăcioara; perisorul; ochisorii). Gîngășia și delicatetea sunt și trăsături morale.

Ciobanul își iubeste cu pasiune meseria, el este atașat cainilor săi credincioși și mioarelor, toate acestea explicând dorința de a fi înmormântat. "În strunga de oi/ Să fiu tot cu voi /În dosul stăni/ Să-mi aud cainii". De mioară să nazdrăvăna îl leagă o prietenie omenească și de aceea i se adresează cald și duios. Sentimentele dintre ei sunt reciproce, deoarece oita suferă la aflarea complotului, dezvăluindu-i, îl sfătuiește să-și ia măsuri de apărare.

Iubitor de frumos și sensibil, el dorește să devină nemuritor prin cântec și de aceea o roagă pe mioară să-și pună la cap: "Fluieras de fag/ Mult zice cu drag/ Fluieras de os/ Mult zice duios/ Fluieras de soc/ Mult zice cu foc". Totodată el se consolează cu gândul că după moarte va fi jelit de oile sale "cu lacrimi de sânge, dovadă a durerii pricinuite de moartea sa".

Baciul moldovean este o fire meditativă, întregul său testament este altceva decât o meditație gravă asupra existenței omenești, asupra vieții și a morții.

Înzestrat cu o mare stăpânire de sine și dovedind mult curaj, el nu se plânge și nu-și ia măsuri de apărare când află de complot. El meditează asupra posibilei dispariții și își concepe moartea ca pe o nuntă cosmică. Astfel, ciobanul exprimă concepția sa despre viață și moarte, văzând moartea ca o lege a naturii, o trecere firească în elementele vesnice ale acesteia.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Rostind ultima dorinta testamentara, baciul o roaga pe mioara, sa se pastreze secretul morti pentru mama sa, crutand-o astfel de o mare durere sufleteasca. Este o dovada a dragostei duioase si puternice pe care o are pentru ea.

Portretul ciobanului se realizeaza prin caracterizare directa, portretul fizic facut de mama sa, si de catre narator prin referire la starea materiala a personajului.

Caracterizarea indirecta reiese din modul de a gandi, de a privi si concepe viata, din relatiile sale, din relatiile cu alte personaje.

Portretul ciobanului compune un personaj de o nemasurata frumusete fizica si morala, asemanator unui Fat-Frumos. El intruchipeaza insusirile alese ale omului din popor. Din portretul sau razbate nu o resemnare in fata mortii, ci un protest impotriva unei mortii nedrepte si nefiresti.